

KUNSTHAL
CHARLOTTEBORG

MUSEUM

PIST **OVERVÆLDENDE
ANSTRENGENDE
UNDERHOLDENDE**

PROTTA

**35 ÅRS
KUNSTHISTORIE**

**35 YEARS
OF ART HISTORY**

16 Sep 2016 – 6 Nov 2016

Guide DK/UK

Introduktion

I 1981 så det første nummer af tidsskriftet med det finurlige navn Pist Protta dagens lys. Siden da er det udkommet ca. to gange årligt, og der er til dato udgivet flere end 70 numre. Det er billedkunstnerne Jesper Fabricius og Jesper Rasmussen samt grafiker Åse Eg Jørgensen, der er redaktører af Pist Protta, og som har stået bag samtlige numre af tidsskriftet.

Pist Protta er et kunsttidsskrift af de sjældne. For det første er det ikke så tit her til lands at tidsskrifter med fokus på samtidskunst eksisterer i så lang en årrække – Pist Protta er Danmarks ældste, eksisterende kunsttidsskrift. For det andet har Pist Protta en atypisk fremtoning for et tidsskrift; helt fra starten har redaktionen haft den hovedregel at et nyt nummer ikke måtte ligne de foregående i hverken format eller indhold. Ud fra redaktionens devise om at Pist Protta ikke begrænser sig til at handle om kunst, men at det også skal være kunst i sig selv, kan de enkelte numre karakteriseres som en form for hybrid mellem et magasin og en kunstnerbog.

Pist Protta har gennem mere end 35 års vedholdende virke inviteret og arbejdet sammen med hundredevis af billedkunstnere, forfattere, grafikere og kunsthistorikere, som i tidsskriftet har fået mulighed for at udfolde deres ideer på tryk. Med udstillingen *Museum Pist Protta* ønsker Kunsthall Charlottenborg at hylde en særlig institution i dansk kunstliv, der bliver ved med at udfordre, hvad kunst på papir kan være.

Udstillingen udfolder en slags alternativ kunsthistorie, hvor redaktionen – udover at udstille samtlige numre af Pist Protta – præsenterer bidrag fra mere end 80 kunstnere, der alle har en særlig tilknytning til tidsskriftet. *Museum Pist Protta* er således både en gruppeudstilling og et *Gesamtkunstwerk*, hvor udstillingens enkelte dele tilsammen udgør et portræt af tidsskriftet med fokus på redaktionens åbne tilgang til mange forskellige kunstneriske udtryksformer.

Pist Protta har valgt at organisere udstillingen omkring fem temaer, der er særligt fremtrædende i tidsskriftet, og som løber som røde tråde gennem det omfattende bagkatalog: Koncept, Arkiv, Rejse, Form og Om PP. Hvert tema har fået tildelt en farvet cirkel på væggen, hvor de relevante numre af tidsskriftet udstilles, samt et voluminøst podium, hvor en lang række tilhørende kunstværker præsenteres.

Museum Pist Protta er fuld af små og store kunstværker, og er en uoverskuelig samling af ideer og kunstneriske udtryk, som man kan gå på opdagelse og måske endda fare vild i.

God fornøjelse!

Introduction

In 1981 the first issue of a journal with the quirky name Pist Protta saw the light of day. Since then it has been published on average twice a year, reaching a total of more than 70 issues to date. The artists Jesper Fabricius and Jesper Rasmussen together with the graphic designer Åse Eg Jørgensen are the editors of Pist Protta and the driving force behind every issue of the journal.

Pist Protta is a journal like no other. Firstly, because it is rare that a Danish journal dedicated to contemporary art survives for so many years – Pist Protta is the oldest, existing art journal in Denmark. Secondly, because it does not look like any other art journal. From the very beginning, the principal the editors have adhered to is that no new issue was to be like the previous one in either format or content. According to the editors' motto that Pist Protta is not only to be about art, but to be art, the individual issues can be seen as a hybrid between a magazine and an artist's book.

During more than 35 years of perseverance, Pist Protta has invited and collaborated with hundreds of artists, writers, graphic designers and art historians, who the journal has given the opportunity to unfold their ideas in print. With the exhibition *Museum Pist Protta*, Kunsthall Charlottenborg pays tribute to a unique institution in the Danish art world, which continues to challenge the boundaries of what art on paper can be.

The exhibition unfolds as a kind of alternative art history, in which the editors – in addition to exhibiting every issue of Pist Protta – present contributions from more than 75 artists who all have a special connection to the journal. *Museum Pist Protta* is thus both a group show and a *Gesamtkunstwerk* in which the individual parts of the exhibition join to create a portrait of the journal with a focus on the editors' open approach to numerous different artistic forms of expression.

Pist Protta has chosen to organise the exhibition around five themes that are salient in the journal, and that run like a connecting thread throughout the extensive back catalogue: Concept, Archive, Travel, Form, and About PP. Each theme has its own coloured circle on the wall where the relevant issues of the journal are exhibited, as well as a voluminous podium where a wide range of related artworks are presented.

Museum Pist Protta is full of artworks large and small, and represents a vast collection of ideas and art forms to be explored and maybe even get lost in.

Enjoy!

Om ikke at ligne sig selv

En samtale mellem Henriette Bretton-Meyer (HBM) og Pist Protta: Jesper Fabricius (JF), Åse Eg Jørgensen (ÅEJ) og Jesper Rasmussen (JR).

HBM Til jeres udstilling i Kunsthal Charlottenborg har I etableret et museum med podier, formidlingstekster og en fantastisk kunstsamling. Men hvordan startede Pist Protta egentlig?

JF Vi havde samlet en del billedmateriale fra en kunsthøjtid i Rudkøbing i 1979, og tænkte det kunne være sjovt at lave et katalog med de billeder. Og da vi så begyndte at sætte det op, tænkte vi: vi kan også komme alt muligt andet i, tegninger for eksempel, og nogle kunne skrive noget, og man kunne sætte tingene oven på hinanden, og man kunne lave staffage, og man kunne alt muligt. Og det gjorde vi så. Bogen, der udkom i 1980, fik titlen *Kontainer*, og den er en del af mytologien omkring tidsskriftets opståen; det var det første vi publicerede sammen, en prototype.

JR Vi blev simpelthen så glade for det, så vi tænkte: hvordan kan vi lave mere af det? Jo, det kan vi ved at lave et tidsskrift, for der kan man jo hele tiden lave noget nyt. Men man kan ikke sige, at vi dengang havde nogen klar forestilling om, at nu

skulle vi til at lave et tidsskrift. Der er sikkert mange tidsskrifter, der er startet med en gruppe kunstnere, der ville manifestere en eller anden særlig retning eller særlig generation; som har tænkt at det er der ikke rum for og så laver det selv som tidsskrifterne *Helhesten* eller *CoBrA* eller *Linjen* eller hvad det måtte være. Sådan tænkte vi jo ikke, vi syntes bare at det var enormt spændende at lave et grafisk arbejde og fylde de billeder ind, vi kunne lide. Så der var ikke en overordnet idé. Og Pist Protta har jo forvundet sig til alt muligt i tidens løb.

JF Vi læste jo alle de der blade, og så tænkte vi, at det jo er en måde at manifestere sig på: at lave et blad.

ÅEJ Men selve den beslutning om, at det, der skulle karakterisere det tidsskrift, skulle være at det ikke lignede sig selv, det er jo en måde at inkorporere mange muligheder. I forhold til hvis man havde valgt, at det skulle se ud på en bestemt måde, som man nok ville gøre, hvis man havde et helt bestemt indhold, man ville kolportere hver gang.

JR Der er ikke nogen tvivl om at vi ville manifestere os selv, men vi havde bare ikke nogen entydig retning, det skulle være i. Altså, på den måde havde vi ikke noget decideret program for, hvad vi stod for.

- HBM Var det i virkeligheden ikke jeres program eller grundidé – det åbne og foranderlige?
- JR Jo, men det var nok bare ikke så udtalt. Vi var også meget unge. Jeg var kun 21. Så vi havde ikke udfoldet et større program endnu, og på den måde var det meget åbent og løbende til forhandling det hele.
- HBM Hvor hyppigt udkom tidsskriftet til at starte med?
- JF Vi havde jo en ambition om at det skulle være sådan et rigtigt tidsskrift, og i løbet af det første år – altså fra 1981 til 1982 – kom der faktisk 4 numre.
- ÅEJ Det var nok også fordi vi ikke kunne forestille os andet. Vi tænkte, at sådan var et tidsskrift.
- JR Men det kunne vi altså ikke holde til i så lang tid. Ambitionsniveauet var sat for højt. To om året er en kadence, vi har haft i lang tid nu – det er tilstrækkeligt mange til at det kommer kontinuerligt, og at det ikke dør ud, men heller ikke så mange at der går rutine og pligt i det. Det er med en sådan afstand, at det stadigvæk er en fest og en fornøjelse at lave.
- HBM Hvordan er det at lave tidsskrift nu i forhold til da I startede?
- ÅEJ Jeg kan huske at da vi nåede op på nummer ti, tænkte jeg der det blev rigtigt sjovt at lave! Man vidste, at man lagde et nyt nummer til et korpus,
- der var der. Hvert nyt nummer er med til at nuancere de andre numre, fordi det er anderledes og lægger noget til.
- JR Det bliver en slags fortælling.
- ÅEJ Ja, det bliver sådan en langstrakt fortælling. Og noget jeg altid har syntes var fantastisk, er, at vi kan bede så mange folk om at bidrage og vi får så meget tilbage. Folk er jo enormt generøse.
- JR Jeg synes sådan set, at det mest forunderlige eller underlige er, at vi stadigvæk gider, at det stadigvæk er sjovt. Men det er selvfølgelig meget i kraft af, at jo mere fortælling, jo mere der kommer ud, så er der mange i dag der gerne vil være med til at lave noget. Så der er hele tiden noget frisk blod eller vitalitet, som andre bringer ind.
- ÅEJ Ja, der er jo selvfølgelig også den sociale side af det. Det er ikke kun det fysiske manifesterbare – kunstværk i bogform – det er også i meget høj grad en social ting, processen.
- HBM Hvordan arbejder I sammen som Pist Prottas redaktion?
- JR Jeg tror vi har været begunstiget af, at vi er tre meget forskellige kunstnere, som på en eller anden måde kompletterer hinanden i det her regi. Vi har nogle måder at bidrage på, som passer sammen, så vi ikke træder i vejen for hinanden. Det synes jeg bliver klarere og klarere

- med årene. Det er meget energien i det, at vi både kan arbejde sammen og kan være individuelle i det.
- ÅEJ Jeg synes også, at Pist Protta-arbejdet kan være en slags laboratoriarbejde, et forsøgsområde, hvor man kan forsøge sig på mange måder, rent konkret, fysisk, men man kan også møde en kunstner, det kunne være sjovt at samarbejde med og så bruge tidsskriftet på den måde. Det gør vi i hvert fald nogle gange.
- JR Personligt har jeg lagt mærke til, at når jeg laver mine egne fotografier, så er de lidt alvorlige, mens Pist Protta har en anderledes underfundig tone. Jeg synes det er befriende at have sådan et andet rum, hvor man kan køre ud af den tangent. Og i virkeligheden tager man også meget fra det ene rum over i det andet; de er jo ikke så adskilte som man går og bilder sig ind.
- ÅEJ Gennem årene har vi snakket meget om at man er nødt til at træde tilbage, for at se den helhed, der kommer i et tidsskrift. Så hvis det er en kollektiv redaktionsbeslutning, der ligger bag et eller andet, så krediterer vi ikke os selv hver især, og det er en vigtig ting. Og det er jo heller ikke herligt hele tiden. På redaktionsmøderne kan der komme nogle inertier ind.
- JF Ja, hvor det ikke går.
- ÅEJ Og nogen går sin vej.
- JR Vi har lavet Pist Protta i 35 år nu, så det er jo ikke alle perioder, der har været lige meget en dans på roser.
- ÅEJ Der er altid døde perioder i udviklingen af en ide eller et nummer. På den måde er der også noget på spil; det kræver noget.
- HBM Hvad med jeres forhold til kunstscenen – hvordan har det forandret sig siden Pist Protta nr. 1 så dagens lys?
- ÅEJ Vi håber altid, at nogen bliver overraskede over det næste nummer.
- JF Man kan sige, at i starten var vi jo helt udenfor, og det kan man ikke sige at vi er mere. Man er jo ligesom kommet ind i en cirkulation og et system.
- HBM I er selv blevet en institution?
- JR Ja, altså vi har haft ca. 400 bidragydere gennem tiden, og nu har vi flere end 80 nulevende kunstnere med på udstillingen, så jeg synes vi er meget integrerede i den kunstscene, der er. Der er en mangfoldighed i tidsskriftet, og det kan man sige er både en styrke og en svaghed: at vi kan infiltrere det hele.
- ÅEJ I virkeligheden snakker vi meget om, at det skal være sjovt at lave. Det er ret vigtigt.
- JR Klart, det er et spørgsmål om det tænder os, om hjertet banker lidt hurtigere, om det er spændende eller interessant ud fra vores idiosynkratiske

måletermometer. Der er meget, der ryger i skraldespanden undervejs.

ÅEJ Vi arbejder tit med flere ting, vi skal helst have flere ideer på bedding.

JR Vi har altid fem-otte ideer kørende.

ÅEJ Og nogle af dem bliver aldrig til noget. Det kan godt tage et par år at udvikle en ide til det bliver et tidsskrift.

HBM Ud over det foranderlige og åbne er en del af Pist Prottas særkende samarbejdet med de mange bidragydere. Hvordan kommer det i stand?

JR Der er nogle gange, der kommer folk udefra og vil være redaktører, det er måske mest rejsenumrene og hvad ved jeg, kuglepen-nummeret. Men de fleste numre kommer ud af den idebank, vi selv arbejder med, og så kan det godt være at vi inddrager andre i dem. Der er også nogle af de ideer vi har i vores idebank, der er baseret på, at vi skal lave dem med nogle bestemte kunstnere, fordi det er et felt de beskæftiger sig med. Og så er der nogle, hvor vi tænker, at det laver vi bare selv, fordi det er sådan noget med at stå og klippe i et stykke papir; hvor vi tænker, at det kan vi sgu ikke involvere andre i.

HBM En af dem, der ved flere lejligheder har bidraget til Pist Protta, er forfatteren Gitte Broeng, som I også har tildelt en særlig rolle på udstillingen i

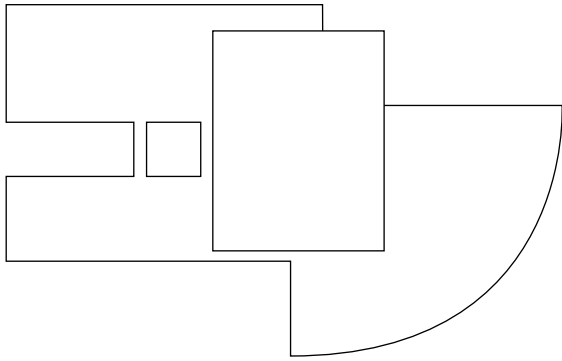
Kunsthall Charlottenborg. Hvad er det for en opgave hun har fået i *Museum Pist Protta*?

JF Vi har bedt hende om at skrive nogle kunsthistoriske tekster, der samtidig laver lidt sjov med klassisk kunsthistorieskrivning og kunstformidling.

ÅEJ Det at hun skriver de tekster, gør udstillingen mere til en fortælling. Det gør, at udstillingen mere og mere minder om et tidsskrift man går ind i. Jeg synes, at vi har redigeret den som vi redigerer et tidsskrift; vi har brugt de samme metoder og samarbejdsformer.

HBM Hvordan endte udstillingen med at blive til et museum?

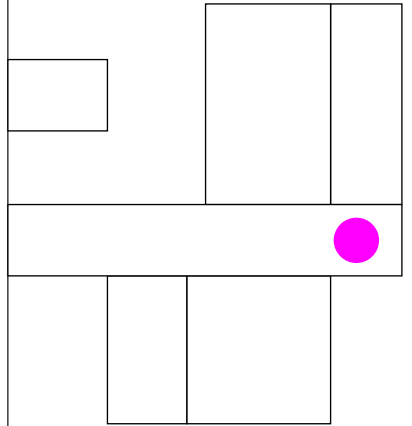
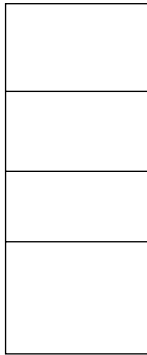
JR Vi har haft mange kvababbelser over udstillingens titel og har nok kastet 770 forslag i hovedet på hinanden undervejs, men vi var blevet inviteret til og forsøger nu at gøre status og vise treogethalvt årtis arbejde og proces med kolleger. Udstillingen handler om at vi vil vise en samling og formidle den, og det er det, et museum gør.

Form
Form

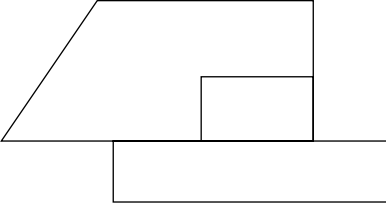

Om PP
About PP

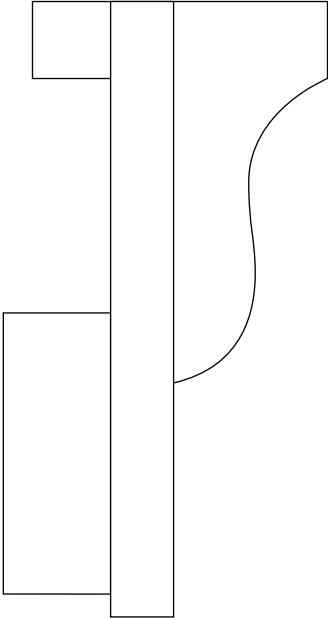

Arkiv
Archive

MUSEUM PIST PROTTA

Rejse
Travel

Koncept
Concept

MUSEUM PIST PROTTA

Adib Fricke

Allan Daastrup

Anders Bojen &

Kristoffer Ørum

Anders Qvist

Asli Çavuşoğlu

Axel Lieber

Bodil Nielsen

Cai-Ulrich von Platen

Camilla Rasborg

Christian Vind

Christoph Ruckhäberle

Claus Carstensen

Claus Egemose

Claus Handberg

Christensen

David Bellingham

David Shrigley

Ebbe Stub Wittrup

Elisabeth Toubro

Ellen Hyllemose

Elsebeth Jørgensen

Emil Salto

Ester Fleckner

Fabian Thomset

Ferdinand Ahm Krag

Fiona Banner

Frans Jacobi

Gitte Broeng

Hanne Nielsen &

Birgit Johnsen

Hans E Madsen

Hans Peterson

Henning Christiansen

Henriette Heise

Inge Ellegaard

Ivan Sladěk

Jakob Jakobsen

Jan Bäcklund

Jan Johansen

Jasper Sebastian Stürup

Jesper Dyrehauge

Jesper Fabricius

Jesper Rasmussen

Johan Rosenmunthe

Jørgen Brandt Birman

Jørgen Carlo Larsen

Jørgen Michaelsen

Kaj Nyborg

Karena Nomi

Kaspar Bonnén

Kim Grønborg

Kirsten Pieroth

Kristofer Hultenberg

Lasse Krog Møller

Lise Nørholm

Lucas Melkane

Maria Finn

Marianne Jørgensen

Marie Søndergaard Lolk

Martin Richard Olsen

Mette Winckelman

Michael Jensen

Mikael Ericsson

Myne Søe Petersen

Nils Erik Gjerdevik

Ole Broager

Owen Piper

Pablo Llambias

Pernille With Madsen

Peter Holst Henckel

Pia Arke

René Schmidt

Richard Winther

Roger Williams

Steen Møller Rasmussen

Søren Andreasen

Søren Jensen

Tal R

Tanja Nellemann Poulsen

Toke Tietze Mortensen

Toni Larsen

Tove Storch

Tumi Magnusson

Ulrik Heltoft &

Miljohn Ruperto

Vagn Steen

Åse Eg Jørgensen

Never the Same Thing Twice

A conversation between Henriette Bretton-Meyer (HBM) and Pist Protta: Jesper Fabricius (JF), Åse Eg Jørgensen (ÅEJ) and Jesper Rasmussen (JR).

HBM For your exhibition at Kunsthall Charlottenborg you have created a museum with podiums, exhibition texts and an amazing art collection. But how did Pist Protta actually start in the first place?

JF We had collected a lot of visual material from an art festival we organised in Rudkøbing in 1979, and thought it would be fun to make a catalogue using those images. And once we started making it we thought “we could put all kinds of other stuff in it, like drawings, and somebody could write something, and we could put things on top of each other, and add some staffage – we could do all sorts of stuff.” The book was published in 1980 and was called *Kontainer*, and it’s part of the mythology surrounding the beginning of the journal. It was the first thing we published together – a prototype.

JR We were so delighted with it that we asked ourselves how we could do it again. The answer was by publishing a journal, because then we could do something new every time. But I wouldn’t really say that we had a clear idea back then that we were starting a journal. There’s probably a lot of journals

that start with a bunch of artists who want to manifest a specific school or generation, who think there’s no platform for it and so create one, like Helhesten or CoBrA or Linjen [Danish art journals, ed.]. That’s not what we were thinking, we just found it really fascinating playing around with graphics and putting in images we liked. So there was not one specific, overall idea. And Pist Protta has transformed into all kinds of things over the years.

JF We read all those other journals, and thought that’s a way to manifest yourself – to make a journal.

ÅEJ But deciding that no two copies of the journal were to be alike, that was also a way to incorporate a lot of possibilities. Compared to choosing a particular look, which is what would probably happen if there had to be a specific kind of content circulated every time.

JR There’s no doubt that we wanted to manifest ourselves, we just didn’t have any pre-defined, clear-cut direction for it. So in that sense we had no programme for what we stood for.

HBM So wasn’t that your programme – openness and changeability?

JR Well yes, it just wasn’t that well defined. We were also really

young. I was only 21. So we hadn't developed any broader programme yet, so in that sense it was all really open and open to negotiation.

HBM How often was the journal published in the beginning?

JF Our ambition was that it should be a proper journal, and during the first year – from 1981 to 1982 – we actually published 4 issues.

ÅEJ I think it was probably just because we couldn't really imagine anything else. That's what we thought a real journal was.

JR But we couldn't cope with that for long. The bar was set too high. Two issues a year is the cadence we've had for a long time now. That's enough for it to come out on a regular basis and not die out, but not so much that it becomes routine and a chore. With that kind of interval it's still fun and a pleasure to do.

HBM What's the difference between making a journal now compared to when you started?

ÅEJ I remember when we got to issue no. 10 I thought it became really good fun to do! You knew you were adding a new issue to an existing corpus. Each new issue enhances the others, because it's different and adds something else.

JR It becomes a kind of story.

ÅEJ Yes, a story with many chapters. And one of the things I've

always thought was fantastic is that we can ask so many people to contribute and we get so much in return. People are so generous.

JR I actually think the most remarkable or strange thing is that we can still be bothered – that we still think it's fun. But that has a lot to do with the fact that the longer the story becomes, the more that story gets told, a lot of people want to contribute today. So there's always fresh blood or energy that other people bring to the table.

ÅEJ Yes, of course there's also the social aspect. It's not only a physical manifestation – an artwork in book form – the process is just as much a social thing.

HBM How do you work together as the editors of Pist Protta?

JR I think we've benefitted from the fact that we're three very different artists who supplement each other with the journal. We have ways of contributing that match well, so we don't get in each other's way. I think that's become more apparent over the years. There's a lot of energy in being able to work together and also work independently.

ÅEJ I think working with Pist Protta can be like working in a laboratory, a testing ground where you can experiment in lots of different ways – concretely and physically, but you can also meet an artist who's fun to work with and use the journal in that way too. Or at least we do sometimes.

- JR Personally I've noticed that when I work with my own photographs they're pretty serious, whereas Pist Protta has a different, quirky tone. For me it's liberating to have a space to pursue that. Actually, what really happens is that you take a lot from the one into the other – they're not as distinct as you might tell yourself.
- ÅEJ Over the years we've talked a lot about the need to take a step back to see the journal as a whole. So if there's a collective editorial decision behind something we never take individual credit, and I think that's important. And it's not as if it's hunky dory all the time. Inertia can sneak into our editorial meetings.
- JF Right, when it's not working out.
- ÅEJ And somebody walks out.
- JR I mean we've made Pist Protta for 35 years, so it hasn't been a bed of roses all the time.
- ÅEJ There are always dead periods during the development of an issue or an idea. In that sense, there's also something on the line – it comes at a cost.
- HBM What about your relationship to the art scene – has it changed since the first issue of Pist Protta saw the light of day?
- ÅEJ We always hope people are surprised by the next issue.
- JF In the beginning we were complete outsiders, which is not the case anymore. We've kind of come into circulation, into the system.
- HBM So Pist Protta itself has become an institution?
- JR Yes, I mean we've had around 400 contributors over the years and now we have more than 80 living artists in the exhibition, so I think we've become very integrated in the art scene. The journal has a plurality, something you can see as both a strength and a weakness – we can infiltrate everything.
- ÅEJ We actually talk a lot about it being fun to do. That's really important.
- JR Sure, it's obviously a question of whether it stimulates us, if it makes our hearts beat a little faster, if it's exciting or interesting according to our own idiosyncratic barometer. A lot of stuff gets binned along the way.
- ÅEJ We often work with several different things at once. We prefer to have more than one idea in the pipeline.
- JR We always have five to eight ideas on the go.
- ÅEJ And some of them never get realised. It can easily take a couple of years to develop an idea into an issue.
- HBM As well as its changeability and openness, a distinguishing feature of Pist Protta is the collaboration with numerous contributors. How does that come about?
- JR Sometimes people come and want to be editors, that's

probably mostly the travel issues and, I don't know, things like the ballpoint issue. But most issues emerge from an idea bank we work with, and we might get other people involved as well. Some ideas in our idea bank are based on working with specific artists, because we know it's their field. And then there are some that we just make ourselves, because we have to stand there cutting up a piece of paper or something and we think it's too much to expect anyone else to get involved.

are now attempting to do is to take stock and show three and a half decades of work and the process with colleagues. The exhibition is about showing and mediating a collection, and that's what museums do.

HBM One of the people who's contributed to Pist Protta on several occasions is the author Gitte Broeng, who you've cast in a special role in the exhibition. What's her job at Museum Pist Protta?

JF We've asked Gitte to write some art history texts that also poke fun at classical art history and art texts.

ÅEJ Gitte writing these texts makes the exhibition more of a story. It makes the exhibition more like a journal you can step into. I think we've edited the exhibition like we edit an issue of the journal – we've used the same methods and forms of collaboration.

HBM How did the exhibition end up being a museum?

JR We've had a lot of qualms about the title of the exhibition and have probably chucked 770 suggestions around. But what we've been invited to do and

MUSEUM PIST PROTTA

Kunsthall Charlottenborg
16 Sep 2015 – 6 Nov 2016

Kurator Curator
Henriette Bretton-Meyer

Tekst Text
Henriette Bretton-Meyer

Oversættelse Translation
Jane Rowley

Design
Wrong

Udstillingen er realiseret med
generøs støtte fra Statens Kunstfond

The exhibition has been supported
generously by The Danish Arts
Foundation

STATENS KUNSTFOND

Event

Ons 26 Okt, 17.00 / Wed 26 Oct, 5pm

Omvisning i *Museum Pist Protta*
ved tidsskriftets redaktion (Jesper
Fabricius, Åse Eg Jørgensen og
Jesper Rasmussen) samt indbudte
gæster

Guided tour of *Museum Pist Protta*
by the editors of the journal (Jesper
Fabricius, Åse Eg Jørgensen og Jesper
Rasmussen) as well as invited guests.
In Danish

Fri entré / free admission

KUNSTHAL CHARLOTTENBORG
Kongens Nytorv 1
DK 1050 København K
kunsthallcharlottenborg.dk

Tir – søn 11-17
Ons 11-20 (fri entré 17-20)
Tue – Sun 11am-5pm
Wed 11am-8pm (free entry 5pm-8pm)

#museumpistprotta